

De Davidster

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 7 augustus 2012) (Laatste bewerking: 3 mei 2016)

Het verhaal dat de “Davidster” een occult symbool van de vrijmetselarij zou zijn, is een al lang achterhaald antisemitisch verzinsel. Het Engelse woord “star” in de ster van David, is niet een correcte vertaling uit het Hebreeuws. Het Hebreeuwse woord betekent "Magen David" wat betekent “Het schild van David” en niet “De ster van David”. Het schild van David is een rechtstreekse verwijzing naar de God van Israël. Zo staat in Psalm 3:4 **Maar Gij, Here, zijt een schild dat mij dekt...**

Toen David een symbool zocht om op het wapen van zijn koninkrijk te plaatsen, nam hij [twee driehoekige schilden en legde ze over elkaar heen](#).

De twee in elkaar geschoven driehoeken symboliseren de verbondenheid van de zichtbare met de onzichtbare wereld, [Gods vereniging met de mensen](#) als ‘Sjehina- God woont onder ons’. Sindsdien is het schild het teken van hoop. **Psalm 18:3 o Here, mijn steenrots, mijn vesting en mijn bevrijder, Mijn God, mijn Rots, bij wie ik schuil, mijn schild, hoorn mijns heils, mijn burcht.** Het was een uitdrukking van hoop op de Messiaanse tijd. **Psalm 33:20 Onze ziel verwacht de Here, Hij is onze hulp en ons schild.** Al eeuwenlang, vanaf de tijd van David, kijken Joden uit naar de ster van de Messias. Daarom staat “Het schild van David” bekend als ‘[Ster van de Messias](#)’. Denkers zagen destijds in de zes kleine driehoeken van het schild de zes dagen van de week of de zesduizend jaar dat de wereld zou bestaan tot de Messiaanse tijd. Het middenstuk stond symbool voor de sabbat, de zevende dag, of het zevende millennium, het

tijdperk van vrede.

Het schild staat verder symbool voor de vervulling van de profetie van Bileam: “Een ster komt op uit Jakob, een scepter uit Israël”(Num. 24:17). De oudste bekende afbeelding bevindt zich op een Hebreeuwse zegel uit de zevende eeuw v. Chr. in Sidon. Daarnaast is de Israëliische vlag geïnspireerd op de Joodse gebedssjaal, de talliet. Vandaar de blauwe lijnen in de vlag. Deze lijnen wijzen naar de lofzangen van Israël voor hun God. **Psalm 28:7 De Here is mijn kracht en mijn schild; op Hem vertrouwde mijn hart en ik werd geholpen.**

Het schild is terug te vinden op gebouwen in Bet-El die dateren uit de voorchristelijke tijd. Verder bevindt het zich op het plaveisel van de Lithostrotos, het plein waar Pilatus rechtsprak, en in de uit de tweede eeuw stammende synagoge van Kapernaum samen met de Ark van het Verbond en de zevenarmige kandelaar (Menora). Hierna kwam het als teken voor in de Byzantijnse tijd en, vreemd genoeg, ook in Arabische geschriften. Er zijn zelfs moskeeën gevonden met het schild als ornament.

De schriftgeleerden zagen in de zespuntige ster de zes werkdagen van de week, waarvan het centrum, het zevende stervormige vlak in het midden, de sabbat als goddelijke rustdag vormt. Zo symboliseert het schild in werkelijkheid de ‘goddelijke zeven’.

Davidster op de synagoge van Kapernaum

Een ander verhaal is dat de granatappel model heeft gestaan voor “Het schild van David”. Een van de producten die voorkwamen in het Heilige Land en als populair symbool werd gebruikt, was de granatappel. In de tempel van Salomo bijvoorbeeld, droegen de priesters granatappelen op de zoom van hun kled. Eén dergelijke ivoren granatappel werd jaren geleden ontdekt bij de opgraving vlakbij de oude stad in Jeruzalem. Vanuit deze historische achtergrond, is het interessant om de karakteristieke bloem van een granatappel te bekijken, die later de ‘kroon’ vormt

van de gerijpte vrucht. De meeste van zulke kronen hebben zes ‘punten’ in een symmetrische cirkel, een perfect voorbeeld van het schild van David.

Een team van Duitse en Egyptische archeologen [hebben twee zes-puntige sterren ontdekt](#) waarvan men gelooft dat het Davidsterren zijn en mogelijk verwijzen naar [vroegere Joodse bewoning](#) op het eiland Elephantine in het Aswan district in Egypte. Joden hebben sinds de 6de eeuw v. Chr. in Elephantine gewoond. Interessant zijn ook de [Elephantine papyri](#), een verzameling manuscripten en brieven in het Aramees die dateren van 495 tot 399 v. Chr. en waarin de samenleving van Joodse soldaten staat vastgelegd die hier gestationeerd waren.

De ontdekte zespuntige sterren in Egypte.

Het schild van David veranderde pas in een occult teken toen de Byzantijnse christenen in de zesde eeuw voor het eerst het schild voor magische doeleinden in amuletten gingen gebruiken. Vanaf dat tijdstip werd “Het schild van David” vervreemd van zijn oorspronkelijke betekenis. In de Middeleeuwen won het schild in het christelijke Westen bij alchemisten aan mystieke populariteit. De Rozenkruisers (sinds 1605) misbruikten het schild als een occult machtssymbool evenals de kabbalisten (Joodse mystici) het als magisch teken gingen misbruiken en er een mystieke betekenis aan gaven. Daarna volgde de vrijmetselarij (1717) en de illuminatie (1776). Het schild raakte dus in een veel latere periode van de wereldgeschiedenis vervreemd van de oorspronkelijke betekenis. Maar “Het schild van David” is heel eenvoudig een teken van het volk Israël en zijn grote toekomstige heil: want ‘een ster komt op uit Jakob, een scepter uit Israël.’ **Psalm 119:114 Gij zijt mijn schuilplaats en mijn schild....**

Terug naar: [Inhoud](#)